

HELSINGBORGS
TINGSRÄTT
Avdelning 3

DOM
2018-02-16
meddelad i
Helsingborg

Mål nr: B 5081-17

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Ahmad Sherzad, 20011086-9179
Frihetsberövande: Häktad
Thulingatan 1a
262 41 Ängelholm
Medborgare i Afghanistan

Offentlig försvarare:

Advokat Olof Wettermark
Advokatbyrån Olof Wettermark AB
Box 1139
269 22 Båstad

Åklagare

Kammaråklagare Magnus Larsson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Helsingborg
Box 840
251 08 Helsingborg

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2017-09-09 -- 2017-09-11

Påföljd m.m.

Sluten ungdomsvård 1 år 10 månader

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken
34 kap 1 § 1 st brottsbalken

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur riket enligt 8 a kap 5 § utlänningslagen (2005:716) och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 712 251 07 Helsingborg	Konsul Perssons plats 1	042-19 97 00 E-post: helsingborgs.tingsratt@dom.se www.helsingborgstingsratt.domstol.se	042-19 88 00	måndag - fredag 08:00-16:00

Förverkande och beslag

I beslag tagen kniv förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Beslagsnummer: 2017-5000-BG92065.1).

Häktning m.m.

Ahmad Sherzad ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Sekretessbestämmelserna i 21 kap. 1 § och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara fortsatt tillämpliga på bilderna av Mojobullah Khanzadas döda kropp, uppgifterna i journalanteckningarna och obduktionsprotokoll (aktbil. 78), med undantag för de delar av obduktionsprotokollet som lagts fram vid offentlig förhandling, dvs. uppgifterna om kroppslängd och kroppsvikt (s. 29) samt utlåtandet (första att-satsen på s. 32 och s. 33).

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

Olof Wettermark tillerkänns ersättning av allmänna medel med 299 655 kr. Av beloppet avser 123 669 kr arbete, 77 190 kr tidspillan, 38 865 kr utlägg och 59 931 kr mervärdesskatt. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.

Avdelning 3

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING**Åklagarens yrkanden***Ansvar för brott*

Åklagaren har yrkat att tingsrätten dömer Ahmad Sherzad för mord, alternativt synnerligen grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott enligt följande gärningsbeskrivning.

Ahmad Sherzad har dödat Mojebullah Khanzada genom att sticka/hugga honom tre gånger med en kniv. Det hände den 9 september 2017 i Friskis & Svettis lokaler på Industrigatan 6, Ängelholm, Ängelholms kommun.

Av våldet tillfogades Mojebullah Khanzada en sårskada på vänster sida av bröstkorgen med en stickkanal förlöpande från vänster till höger med skador på bröstväggen inklusive lungsäckens yttre blad med åtföljande blödning till vänster lungsäck, en sårskada på vänster sida av buken/bröstkorgen med stickkanal förlöpande från vänster till höger med skador på buk/bröstväggen, lungsäckens yttre blad, mellangärdet samt mjälten med åtföljande blödning samt en sårskada på framsidan av vänster lår med stickkanal förlöpande framifrån och bak något åt höger med skador på lårbensvenen, lårbensartären, lårbensnerv samt intilliggande muskulatur med åtföljande kraftig blödning vilka skador ledde till att Mojebullah Khanzada förblödde och dödförklarades den 11 september 2017.

I vart fall har Ahmad Sherzads gärning enligt ovan varit livsfarlig och han har visat synnerlig eller särskild hänsynslöshet. Han har dessutom tagit en risk av allvarligt slag och därigenom av oaktsamhet orsakat Mojebullah Khanzadas död.

Ahmad Sherzad begick gärningen med uppsåt.

Åberopade lagrum: 3 kap. 1, 5 och 7 §§ brottsbalken.

Särskilt yrkande

Åklagaren har yrkat att i beslag tagen kniv förverkas från Ahmad Sherzad enligt 36 kap. 2 § brottsbalken (2017-5000-BG92065.1).

Avdelning 3

Talan om utvisning

Åklagaren har yrkat att Ahmad Sherzad utvisas från Sverige och förbjuds att återvända hit enligt 8 a kap. 1 § och 8 § utlänningslagen (2005:716).

Ahmad Sherzads inställning*Ansvar för brott*

Ahmad Sherzad har bestritt ansvar för mord med hänvisning till att han saknat uppsåt att döda Mojebullah Khanzada. Ahmad Sherzad har vidgått att han på tid och plats som åklagaren har angett tilldelade Mojebullah Khanzada tre knivstick som resulterade i de skador och den effekt som anges i gärningsbeskrivningen. Ahmad Sherzad har gjort gällande att han vid tillfället befann sig i en nödvärnssituation under vilken han i allt fall har haft svårt att besinna sig och att han därför måtte beviljas ansvarsfrihet jämlikt 24 kap. 1 § alternativt 6 § brottsbalken.

Särskilt yrkande

Det särskilda yrkandet har Ahmad Sherzad medgett.

Talan om utvisning

Ahmad Sherzad har bestritt yrkandet om utvisning. Ahmad Sherzad har gjort gällande att ett beslut om utvisning under alla förhållanden ska vara tidsbegränsat.

BAKGRUND

Den 9 september 2017 var Mojebullah Khanzada med sin kompis Ali Sina Hussaini och tränade på Friskis & Sveltis i Ängelholm. Även Ahmad Sherzad var på gymmet och tränade den aktuella dagen. Ahmad Sherzad hade kommit dit med Sina Rajaeian. I träningslokalen uppstod meningsskiljaktigheter och tjafs mellan Ahmad Sherzad och Mojebullah Khanzada om vem som stod på tur att använda ett träningsredskap.

Avdelning 3

I omklädningsrummet började Ahmad Sherzad och Mojebullah Khanzada åter att bråka. Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini var också i omklädningsrummet. Om det närmare händelseförloppet som utspelade sig i omklädningsrummet har Ahmad Sherzad och de personer som bevittnade bråket, Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini, lämnat olika uppgifter. Av utredningen står dock klart att bråket avslutades med att Ahmad Sherzad tilldelade Mojebullah Khanzada tre stick/hugg med en kniv som han hade tagit med sig till gymmet och att Ahmad Sherzad omedelbart därefter flydde från platsen genom att hoppa ut genom ett fönster.

UTREDNINGEN

Ahmad Sherzad har hörts. På åklagarens begäran har hållits vittnesförhör med Sina Rajaeian, Ali Sina Hussaini och Anja Rosenberg. Åklagaren har vidare åberopat den skriftliga bevisning som framgår av **bilaga 1**.

Ahmad Sherzads uppgifter

Han kom till Sverige när han var 14 år gammal för att söka asyl och en trygg framtid. Under sin tid i Sverige har han bott på flera olika boenden. Det är först sedan han kommit till Sverige som han har förstått att det finns motsättningar mellan pashtutalande och daritalande samt att det i Afghanistan finns olika folkgrupper som tadjjiker, hazarer, turkmener med flera. På ett boende brukade de daritalande ta upp konflikten i Afghanistan och skylla den på de pashtutalande.

När han började på Kungaskolan var han ensam pashtun. Det var tufft men han var ändå glad över att möjligheten att gå i skolan. Efter ett tag blev han också vän med de daritalande pojkarna. Han hamnade dock i bråk under en gymnastiklektion med en daritalande pojke som började bråka och hotade honom. Cirka två veckor efter den händelsen blev han stannad av en bil på vägen hem från skolan. De hotade och slog honom samt tog sönder hans halskedja och hans mobiltelefon. Han blev jätterädd. När han kom tillbaka till boendet vände han sig till personalen som

Avdelning 3

hjälpte honom att kontakta polisen. Han polisanmälde händelsen men det hände inte mer i ärendet. Det hände ytterligare en gång att han blev stannad på vägen till skolan och även efter den händelsen kontaktade han polisen.

Efter sommaruppehållet började han på Rönnegymnasiet. Även på den skolan fanns det många flyktingar, bl.a. Mojebullah och hans vänner. Mojebullah och hans vänner var väldigt tuffa. Mojebullah brukade trakassera afghanska tjejer och andra pojkar på skolan. En dag när han var på väg hem från gymmet blev han stannad av Mojebullah och hans vänner. De var höga. De trakasserade och knuffade honom mellan sig. De skrattade åt honom och sa att de var hungriga och att han skulle ge dem pengar. När han sa att han inte hade några pengar fortsatte de att trakassera honom. De tog ca 300 kr som han hade i fickan och stack från platsen.

Efter den händelsen började Mojebullah att trakassera honom och håna honom i skolan. En vecka före händelsen på Friskis & Svettis stannade Mojebullah och två av dennes vänner åter honom när han var på väg hem från skolan. De började igen att skämta och att trakassera honom. Han blev väldigt frustrerad och arg. En av killarna hade en cigarett i handen och sa åt Mojebullah att han skulle låta Ahmad röka cigaretten. Cigaretten luktade hasch. Han ville inte röka men de höll fast honom och tvingade honom att röka. Därefter sa de att han var tvungen att betala för det han hade rökt. De tog ca 250 kr som han hade i sin ficka. När de hade tagit pengarna skrattade de högt och fortsatte att trakassera honom. Han började gråta. Han fick ett knytnävsslag i magen och föll till marken. Efteråt mådde han illa och var yr. Dagen därpå sa han till personalen att han inte ville gå till skolan, men eftersom han inte ville berätta varför fick han ändå gå.

Dagen före händelsen på Friskis & Svettis stod Mojebullah och hans två vänner utanför skolans entré. När han såg dem bestämde han sig för att använda en annan utgång. Mojebullah och hans vänner hade redan sett honom och gått till den andra utgången. Där fångade de in honom så att han hamnade mellan dem. De tog honom

Avdelning 3

till baksidan av skolan och sa: ”Ikväll ska vi ta dig med oss. Du ska få röka på igen.” Han blev jätterädd. Han var rädd för att de skulle våldta honom. Han blev också arg. De höll fast honom. När han försökte skrika höll de honom för munnen och kastade in honom i ett träd. Mojebullah sparkade honom. Han blev jättearg och svor åt Mojebullah. Innan han sprang därifrån knuffade han Mojebullah och kastade en bok på honom. Mojebullah skrek efter honom ”du ska se vad jag ska göra med dig, jag ska knulla dig, jag ska slå sönder dig och döda dig”. När han kom hem var han jätterädd. Han ville inte gå ut utan höll sig på sitt rum. Även om han var rädd vågade han inte berätta för någon, inte heller för polisen. Han tänkte att det ändå inte skulle bli något av det. Efter att han sovit ett par timmar gick han till köket för att laga mat. Han skulle hacka lite sallad och tänkte be personalen om en kniv, när han såg att det redan fanns en kniv i köket. När han hackade lök skar han sig på fingrarna. Han tänkte att han skulle kunna använda kniven för att skrämna någon. Eftersom han inte mådde så bra fick han tillåtelse av personalen att ta med sig maten och äta på sitt rum. Han virade in kniven i ett bröd och tog med sig den till sitt rum. Anledningen till att han tog med sig kniven var att han var rädd. På rummet la han kniven på en hylla.

Dagen därpå ville han bara vara på sitt rum. Vid 15-tiden kom Sina och sa åt honom att de skulle gå till gymmet. Han sa till Sina att han inte mådde bra och att han inte skulle följa med. Sina sa att han inte ville gå själv och att det var bra om de gick tillsammans. I det läget hade han glömt bort att han tagit kniven. När han skulle packa sin träningsväska och tog en t-shirt såg han kniven som låg under t-shirten. Eftersom han fruktade att han skulle bli våldtagen eller kanske mördad tog han med sig kniven. Han la kniven i sin träningsväska. På vägen till gymmet mådde han dåligt. Sina frågade vad det var med honom och han sa då att han inte hade sovit bra på natten. När hans kort inte fungerade på Friskis & Sveltis sa han till Sina att de skulle gå tillbaka. Sina använde sitt kort och de kom in. På gymmet började han träna på ovanvåningen. Han gick ner till nedanvåningen tillsammans med Sina. Där var även Mojebullah och Ali Sina. När han såg Mojebullah blev han stressad och

Avdelning 3

stannade. Sina frågade vad det var men han sa att det inte var något. Han började träna men tittade hela tiden åt Mojebullahs håll.

När Mojebullah fick syn på honom började han att gå mot honom. Mojebullah började håna honom och sa att han hade lite vikter. Han sa till Mojebullah att lämna honom ifred och att han inte mådde bra. Mojebullah vägrade gå och sa att han skulle använda samma maskin som han. Han sa till Mojebullah att han hade två set kvar och att han kunde få den sen. Det fanns ytterligare träningsmaskiner av samma slag som var lediga. Mojebullah kom närmare honom och började knuffa honom. Ali Sina gick emellan. Mojebullah började då att reta honom och hans folkgrupp, pashtuner. Han käftade emot. Ali Sina lyckade sära på dem och Mojebullah gick undan. Mojebullah stod därefter bakom honom och retade honom och sa fula ord. Till Ali Sina sa Mojebullah att Ahmad under gårdagen inte vågat prata men att han nu käftade emot. Han blev arg och sa till Mojebullah att sluta. Mojebullah började håna en ledare i Afghanistan. När han frågade vem det var sa Mojebullah att det var hans mammas man och att han också var pashtun. Han blev jättearg och började svära åt Mojebullahs syster. De var nära att börja bråka igen men Sina kom då emellan. Sina tog honom åt sida. Ali Sina tog Mojebullah åt sidan. Mojebullah fortsatta att reta honom och sa att han var liten och att hans mun fortfarande luktade bröstmjölk. När Mojebullah och Ali Sina gått undan sa han till Sina att de måste lämna gymmet eftersom han var rädd. Sina sa att det var lugnt och att han inte behövde vara rädd eftersom han inte skulle lämna honom ensam. De fortsatte att träna.

När de var klara gick de in till omklädningsrummet för att byta om. Han bestämde sig för att inte duscha för att snabbare komma ifrån gymmet. Han hörde att det redan var någon i duschen. Det var Ali Sina och Mojebullah. Sina gick till toaletten för att fylla på vatten. Han bytte om och packade träningsväskan. Han satte sig på bänken och väntade på Sina. Innan Sina kommit tillbaka kom Ali Sina och Mojebullah ut från duschen. De var nakna och betedde sig sexistiskt och skrattade.

Avdelning 3

Han satt med mobilen och försökte att ignorera dem. Mojobullah kollade sig i spegeln och spände sig. Mojobullah skrattade och hånade pashtuner. Mojobullah sa att han i Afghanistan gått med pojkar och att hans kuk hade blivit så stor. Det gjorde ont när Mojobullah pratade som han gjorde, men han försökte att kontrollera sig. Sedan kom Sina och försökte att försona dem och sa att de inte skulle bråka. Han kände sig lite lugnare när Sina var tillbaka eftersom han inte trodde att Mojobullah skulle slå honom inför Sina och Ali Sina. Mojobullah sa till Sina att han skulle knulla Ahmads mamma. När Mojobullah sa så blev han arg och började svära mot daritalande. Då blev också Sina och Ali Sina arga på honom eftersom han retade deras språk. När han svor åt Mojobullahs mamma sprang Mojobullah rakt mot honom. Han reste sig från bänken och fick ta emot ett slag mot bröstkorgen från Mojobullah. Efter slaget kändes det som att armen domnade bort. Sina gick emellan och sa ”det räcker”. När han sa till Sina att det var Mojobullah som hade attackerat honom vände sig Sina mot Mojobullah. Mojobullah tog då tag om Sina och kastade honom mot skåpen. Han blev rädd och backade ännu mer. Mojobullah utdelade en dubbelspark som träffade honom på benet och halsen. Det kändes som att han blev förlamad i halva kroppen. Mojobullah fortsatte att bråka. Han bråkade tillbaka. Han var i det skedet intryckt i ett hörn. Mojobullah stod framför honom. Han försökte knuffa bort Mojobullah som då tog ett strypgrepp runt hans hals och tryckte honom mot fönstret. Han skrek ”släpp mig jag kommer ju att dö, släpp mig”. Sina skrek ”släpp honom, du kommer ju att mörda honom”. Då sa Mojobullah ”nej, jag ska visa honom nu vem jag är”. Han försökte att ta sig undan och slog mot Mojobullah men han kunde inte komma loss. Det var då han kom på att han hade kniven med sig och att den låg i väskan som stod till vänster om honom. Han började trycka sig mot golvet. Han tog upp kniven med sin högra hand. När Mojobullah såg kniven kastade Mojobullah honom mot skåpen. Ahmad trodde att han tappade kniven. Mojobullah fortsatte att attackera honom. Han minns att han då rörde sin högra hand mot Mojobullah. Han kände inte att han stack kniven i Mojobullah. Mojobullah släppte honom. Han trodde att han hade skurit sig själv med kniven, men han såg att det inte var så. Han tänkte att det var ett bra läge att fly. Mojobullah svor åt hans

Avdelning 3

mamma igen och fångade in honom bakifrån. Mojebullah boxade honom bakifrån på huvudet. Det svartnade för hans ögon och han blev helt yr. Mojebullah försökte ta tag om hans hals. Han tänkte att Mojebullah skulle mörda honom om han fick tag på honom. Han hade kniven i sin högra hand. När han såg Mojebullahs ben bakom sig tänkte han att han skulle sticka honom i benet så att han inte kunde springa efter honom. När han högg honom kände han att han träffade något. Mojebullah släppte honom och skrek till Ali Sina ”fånga honom”. Ali Sina kom mot honom och därför flydde han genom fönstret. Innan han hoppade såg han att det var väldigt högt. Både Ali Sina och Sina var väldigt upprörda och han kastade sig därför ut genom fönstret ner på marken. När han kom hem tänkte att det inte skulle vara någon större fara med Mojebullah eftersom han bara hade huggit honom i benet.

Han kände inte till Mojebullah, Ali Sina eller Sina innan han flyttade tillbaka till Ängelholm. Både Sina och han bodde på Rosentäppan och efter ett tag började de att umgås. Ali Sina hade han bara träffat någon gång tidigare i skolan och på gymmet. Han visste vem Ali Sina var och de var varken ovänner eller vänner.

Anledningen till att han först vid huvudförhandlingen velat berätta om händelsen är att han skämdes. Han var också rädd för hur polisen skulle agera om han berättade sanningen.

Vittnenas uppgifter*Sina Rajaeian*

Ahmad och han hade dagen före planerat att de skulle gå och träna på lördagen. Det var inte något prat från Ahmads sida om att han inte ville gå och träna eller liknande. Han uppfattade Ahmad som normal när det gick till gymmet. Om Ahmad hade några ovänner vet han inte. Ahmad hade inte berättat för honom att han hade några ovänner. Ahmad och han var vänner men inte direkt nära vänner. Han och Ahmad kom tillsammans till Friskis & Sveltis. De skulle träna tillsammans. På

Avdelning 3

gymmet var även Ali Sina och Mojebullah. Ahmad och han kände Ali Sina och Mojebullah sedan tidigare. Han gick fram och hälsade på Mojebullah och Ali Sina. Han minns att Mojebullah kommenterade att han var en trevlig kille som kom fram och hälsade men att Ahmad inte kom fram och hälsade. Ahmad sa inget särskilt till honom om att Mojebullah var där.

I träningslokalen blev det tjafs mellan Ahmad och Mojebullah. Som han förstod det handlade tjafset om träningsmaskinerna och vems tur det var att använda maskinerna. Han sa åt Ahmad att lugna ner sig. Han ville inte att de skulle börja bråka. Det lugnade ner sig när han hade sagt till dem. När han frågade Ali Sina vad som hade hänt sa Ali Sina att bråket också hade handlat om etnicitet, om pashtuner och tadjiker. När han hade tränat färdigt sa han till Ahmad att de skulle gå och byta om. Han minns inte om Ahmad då sa något till honom om hur han kände sig. Mojebullah och Ali Sina var inte i omklädningsrummet när Ahmad och han kom dit. När Mojebullah och Ali Sina kom till omklädningsrummet såg han inte eftersom han var på toaletten. Han tror att han hörde något när han var på toaletten men han minns inte nu vad. När han kom ut från toaletten var Mojebullah, Ali Sina och Ahmad i omklädningsrummet. Ahmad och Mojebullah småtjafsade med varandra. Han försökte igen att säga till dem att de skulle sluta. Det var mer hetsigt än förut och de sa saker till varandra som att ”du vågar inte slå mig” och ”om du slår mig kommer jag att polisanmäla dig”. De försökte hetsa upp varandra. Det var tjafs om etnicitet, om att pashtunerna inte vågar slåss och sådant. Han uppfattade dem båda som lika tjafsiga. Ahmad satt på bänken och Mojebullah stod upp. Till slut blev Mojebullah arg och sprang fram till Ahmad och ville slå Ahmad. Han gick emellan dem. Även Ahmad ställde sig upp. Eftersom han stod mellan dem kunde han inte se vilken typ av slag som Mojebullah slog mot Ahmad. Han kunde se att Ahmads hand kom fram och tillbaka. Hur många gånger hans hand gick fram och tillbaka vet han inte. Ahmad högg Mojebullah med kniven. Han såg inte då att Ahmad hade en kniv, det förstod han först senare.

Avdelning 3

Det var när Mojebullah kom fram till Ahmad som slagsmålet började. Han uppfattade ingen spark, det var mer med händerna. Det tog kanske tio eller femton sekunder innan det började komma blod från Mojebullahs ben. Mojebullah la sig på golvet och Ahmad tog sig ut genom fönstret. Han såg kniven först när han tittade ut genom fönstret. Kniven låg på marken utanför. Mojebullah sa inget när han började blöda. Han signalerade bara att de skulle gå och hämta hjälp. Han stod hela tiden emellan Ahmad och Mojebullah.

Han tror att Mojebullah var tadjjiker. Själv är han tadjjik och hazar.

Ali Sina Hussaini

I september 2017 bodde han på boendet Amadeus i Ängelholm. Där bodde även Mojebullah Khanzada. Han var vän med Mojebullah som han kallade Mojib. De hade båda tidigare bott i Simrishamn och flyttat till Ängelholm samtidigt. De hade känt varandra i över ett år och var nära vänner.

Den 9 september 2017 gick Mojebullah och han till Friskis & Svettis för att träna. Han känner inte till att Mojebullah var ovän med någon, Mojebullah var vän med de flesta. Han kände också Ahmad Sherzad sedan tidigare. Ahmad brukade komma till ett boende där han tidigare bott och besöka en vän. Han har inte hört talas om att det skulle ha varit en konflikt mellan Mojebullah och Ahmad. Mojebullah berättade inte något om det och han hade inte heller själv lagt märke till något.

När Mojib och han kom ner till nedanvåningen på gymmet var Ahmad där. Mojib skulle börja träna på ett träningsredskap när Ahmad kom fram och sa att han inte var färdig med det träningsredskapet. Det blev tjafs mellan Mojebullah och Ahmad. Frågan om etnicitet, om pashtu- och daritalande, kom upp. Han är hazar och Mojib var tadjjiker. Ahmad är pashtuner. I Afghanistan har pashtuner högre rang än hazarer och tadjjiker. Ahmad sa till Mojebullah ”ni har stuckit från Afghanistan för att Ashraf Ghani är pashtuner, ni är under Ashraf Ghanis kuk, ni kommer till

Avdelning 3

Sverige och ni försöker förlöjliga er här”. Han sa till Mojib att de skulle träna med andra träningsredskap och tog honom åt sidan. Ahmad sa då något mycket fult om Mojibs mamma. Mojib skulle bråka, men han tog tag i honom hårt och stoppade honom. Även Mojib sa dumma saker till Ahmad, men han använde inte fula ord. Efter det tränade de en stund till och gick sedan till omklädningsrummet för att duscha och byta om.

I omklädningsrummet var Ahmad och Sina. Ahmad och Mojib började bråka i omklädningsrummet. Han höll på att klä sig när Ahmad började säga dumma saker om Mojibs mamma. Mojib reste sig då och sa ”jag ska visa dig” eller något sådant. Även Ahmad reste sig. De gick båda mot varandra. När Ahmad satt hade han sina händer i fickorna. Sina kom mellan dem och tog hårt i Mojib. Mojib försökte slå Ahmad men hans händer var på något sätt bundna. Sina höll Mojib. Ahmad stod bakom Sina och han såg hans hand gå fram, men han såg inte att han hade en kniv i handen. Han minns inte hur många gånger hans hand gick fram. När Ahmad stack Mojib kom det väldigt mycket blod från hans kropp. Mojib trillade till golvet. Ahmad hoppade ut genom fönstret. Mojib sa ”hjälp mig”. Han tappade greppet om allt. Han gick och hämtade hjälp. Mojib var på golvet efter tio sekunder. Mojib sa inget om att han skulle ta fast Ahmad och försökte inte heller själv hålla fast Ahmad efter att Ahmad stuckit honom med kniven. Ahmads slag mot Mojib kom när Sina höll Mojib. Han såg inte Mojib utdela några slag eller annat våld som träffade Ahmad.

Även om Mojib inte hade några ovänner var han inte förvånad över att det blev bråk mellan Mojib och Ahmad eftersom han har bott i Afghanistan. Mojib och han själv har lämnat Afghanistan på grund av etnicitet, inte för nöjes skull. I Afghanistan är det pashtuner som har den största makten, tadjjiker och hazarer står lägre. Mojib och han själv var tvungna att komma till Sverige för att få lugnt liv. Det finns en grundläggande konflikt mellan pashtuner å ena sidan och tadjjiker och hazarer å andra sidan. Kriget i Afghanistan är ett krig mellan pashtutalande och daritalande.

Avdelning 3

Anja Rosenberg

I höstas arbetade hon på boendet Rosentäppan. Hon hade träffat Ahmad Sherzad även tidigare när han varit på besök på andra boenden i Ängelholm. På Rosentäppan fanns det bara en till som pratade samma språk som Ahmad. Ahmad kunde också prata med daritalande. Hon har inte fått några indikationer på att Ahmad varit rädd eller att det funnits en hotbild mot honom. Det var en incident med en pojke från Afghanistan som blev överfallen av svenskar. Efter det pratade hon och de andra i personalen med de boende på Rosentäppan om att de skulle vara försiktiga och kanske inte gå själva. Att det skulle finnas en konkret hotbild mot Ahmad har hon inte hört talas om.

I köket på Rosentäppan fanns det en kniv som var inlåst i ett knivskåp. Det fanns också lösa knivar på kontoret. Kniven i knivskåpet satt fast med en kedja. Om de boende ville använda en kniv låste de upp knivskåpet och det var den kniven de kunde använda. Knivarna på kontoret var det bara personalen som använde när de lagade mat. Efter att knivarna använts togs de tillbaka till kontoret.

Drygt en vecka före händelsen på Friskis & Sveltis var hon i köket och lagade mat tillsammans med en kollega. Hon minns det väl eftersom det var en kniv som hade diskats och ställts i diskstället med eggen uppåt. Hon sa till sin kollega att i stället ställa kniven med eggen nedåt. Flera ungdomar kom in i köket och behövde hjälp med något. Det var något som skulle hämtas från förrådet längst bort. Hon gick till förrådet och när hon kom tillbaka var kniven borta. Den kniv som försvann var en grönsakskniv. Hon uppskattar att kniven var ca 4 decimeter med skaft och egg. Kniven hade en svag tandning. Kniven som försvann kan mycket väl vara den kniv som finns i beslag. Hon minns inte vilka ungdomar det var som kom ut i köket och behövde hjälp. Den som behövde hjälp heter Shale.

När Anja Rosenberg med händerna visat hur stor hon uppfattade att kniven som försvann var, har hon visat att kniven var ca 25 centimeter lång.

TINGSRÄTTENS AVGÖRANDE**Vad är utrett om Mojobullah Khanzadas skador, hur han tillfogats dessa och dödsorsaken?**

Av utredningen i målet framgår att Mojobullah Khanzada den 9 september 2017 tillfogats tre sticksador, en på vänster sidan av bröstkorgen med skador på bröstväggen inklusive lungäckens yttre blad med åtföljande blödning till vänster lungäckens, en på vänster sida av buken/bröstkorgen med skador på buk/bröstväggen, lungäckens yttre blad, mellangärdet och mjälten med åtföljande blödning och en på framsidan av vänster lår med skador på lårbensvenen, lårbensartären, lårbensnerven samt intilliggande muskulatur med åtföljande kraftig blödning samt att dessa skador orsakats av Ahmad Sherzad med den kniv som återfanns efter händelsen och togs i beslag. Det är också utrett att Mojobullah Khanzada den 11 september 2017 avlidit till följd av förblödning, främst från den stickskada som gått in på vänster sida i lumsken/framsida lår och den stickskada som gått in på vänster sida av buken/bröstkorgen. Ahmad Sherzad har således rent objektivt dödat Mojobullah Khanzada, vilket han också vidgått. Tingsrätten återkommer nedan till om det är utrett att han haft uppsåt till detta och hur hans gärning i så fall ska rubriceras.

Vad är utrett om det närmare händelseförloppet och har Ahmad Sherzad befunnit sig i en nödvärnssituation?

Det kan inte utifrån Mojobullah Khanzadas skador dras någon direkt slutsats om det närmare händelseförloppet.

Ahmad Sherzad har medgett att han utdelat knivsticken men förnekat att han uppsåtligt berövat Mojobullah Khanzada livet. Ahmad Sherzad har gjort gällande att han agerade i nödvärn och att omständigheterna i vart fall varit sådana att han svårligen kunnat besinna sig.

En gärning som någon begår i nödvärn utgör brott endast om den med hänsyn till angreppets beskaffenhet, det angripnas betydelse och omständigheterna i övrigt är uppenbart oförsvarlig (24 kap. 1 § första stycket brottsbalken).

I brottmål är det åklagaren som har bevisbördan. För en fällande dom i brottmål krävs att det är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till den gärning som ligger till grund för åtalet. Åklagaren har också bevisbördan för att nödvärn inte har förelegat, liksom för att eventuell nödvärnsrätt överskridits. Detsamma gäller i förkommande fall även att omständigheterna inte varit sådana att den tilltalade svårligen kunnat besinna sig. Beviskravet i dessa frågor innebär att det krävs att åklagaren lägger fram så mycket bevisning att nödvärnsinvändningen framstår som obefogad, vilket många gånger kan framgå redan av den allmänna situationen där handlingen företagits. Samma beviskrav gäller i förhållande till en invändning om att den tilltalade svårligen kunnat besinna sig (se rättsfallen NJA 1990 s. 210 och 2005 s. 237).

Ahmad Sherzad har berättat att han blivit trakasserad, slagen och hotad av Mojebullah Khanzada samt att han var mycket rädd för honom. Det har från försvarets sida gjorts gällande att Ahmad Sherzad under sin tid i Sverige på grund av sin etnicitet varit utsatt för olika angrepp från andra s.k. ensamkommande flyktingbarn från Afghanistan, däribland Mojebullah Khanzada. Försvaret har anfört följande. I Afghanistan finns flera olika folkgrupper, bl.a. pashtuner, tadjjiker och hazarer. Pashtunerna är den största folkgruppen och talar ett annat språk än tadjjikerna och hazarerna. Ahmad Sherzad tillhör folkgruppen pashtuner och talar pashtu. Mojebullah Khanzada var tadjjiker och talade dari. Även vittnena Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini är daritalande. Bland de personer från Afghanistan som vistas i Sverige är de daritalande i majoritet.

Fram till huvudförhandlingen har Ahmad Sherzad helt förnekat att det var han som orsakade Mojebullah Khanzada hans skador. Vid huvudförhandlingen har Ahmad

Avdelning 3

Sherzad lämnat en berättelse om att Mojebullah Khanzada vid flera tillfällen trakasserat honom bl.a. genom hot om att han skulle skada och våldta honom. Ahmad Sherzad har också berättat att Mojebullah Khanzada så sent som dagen före händelsen gav sig på honom och sparkade honom. Ahmad Sherzad har uppgett att han var mycket rädd för Mojebullah Khanzada. Som förklaring till att han inte tidigare velat berätta om händelsen har Ahmad Sherzad uppgett att han skämdes och att han var rädd för att polisen kanske skulle bli våldsam mot honom om han berättade sanningen.

Åklagaren har upplyst att Ahmad Sherzad den 20 januari 2017 gjorde en polisanmälan vari han uppgav att han på vägen hem från skolan den 19 januari 2017 blivit utsatt för misshandel och olaga hot av två namngivna personer (dock inte Mojebullah Khanzada). Enligt anmälan har gärningsmännen också dragit av Ahmad Sherzad hans halskedja. Åklagaren har uppgett att förundersökningen är nedlagd.

Ahmad Sherzads uppgifter om att han på grund av sin etnicitet varit utsatt för trakasserier och mobbning här i Sverige har inte vederlagts. Det är givetvis svårt att värdera de uppgifter som Ahmad Sherzad lämnat om att Mojebullah Khanzada vid flera tillfällen före den aktuella dagen på olika sätt attackerat honom fysiskt, hotat att skada och våldta honom samt på andra sätt trakasserat honom. Det finns enligt tingsrättens mening stöd i utredningen för att det varit vissa meningsskiljaktigheter mellan Ahmad Sherzad och Mojebullah Khanzada. Det kan dock konstateras att Sina Rajaeian inte känt till något om att Ahmad Sherzad var utsatt för hot och trakasserier. Anja Rosenberg som arbetade på Rosentäppan har berättat att hon inte fått några indikationer på att Ahmad Sherzad varit rädd eller att det funnits en hotbild mot honom. Om Ahmad Sherzads sinnesstämning den aktuella dagen har Sina Rajaeian sagt att han uppfattade honom som vanligt och att han inte uppfattade att Ahmad Sherzad hyste rädsla för Mojebullah Khanzada.

Avdelning 3

Ahmad Sherzads uppgifter om det händelseförlopp som ledde till att han skadade Mojebullah Khanzada med kniv innebär att han och Mojebullah Khanzada började bråka i omklädningsrummet, att han där blev angripen av Mojebullah Khanzada först genom att Mojebullah Khanzada fällde nedsättande kommentarer om pashtuner (den afganska folkgrupp Ahmad Sherzad tillhör) och sedan genom att Mojebullah Khanzada gick till fysiskt angrepp mot honom. Enligt Ahmad Sherzad har Mojebullah Khanzada först utdelat ett slag som träffade Ahmad Sherzad i bröstkorgen. Därefter tog Mojebullah Khanzada tag i Sina Rajaeian och kastade honom mot skåpen i omklädningsrummet. När Ahmad Sherzad backade utdelade Mojebullah Khanzada en dubbelspark som träffade Ahmad Sherzad på benet och halsen. Mojebullah Khanzada har därefter enligt Ahmad Sherzad tagit ett strypgrepp på honom, tryckt honom mot ett fönster och sagt att han skulle visa Ahmad Sherzad vem han var. Enligt Ahmad Sherzad var det i det skedet som han kom på att han hade kniven i väskan. Ahmad Sherzad har berättat att han tog sig nedåt mot golvet, tog upp kniven ur sin väska för att avvärja Mojebullah Khanzadas angrepp och att Mojebullah Khanzada – när han såg kniven – kastade honom mot skåpen. Ovetandes om att han hade kniven i sin högra hand (han trodde att han hade tappat den när Mojebullah Khanzada kastade honom mot skåpen), rörde Ahmad Sherzad därefter sin hand mot Mojebullah Khanzada, dock utan att förstå att han skadade honom med kniven. Ahmad Sherzad har berättat att han trodde att han skurit sig själv när Mojebullah Khanzada släppte honom. Enligt Ahmad Sherzad försökte han därefter att fly men Mojebullah Khanzada fångade in honom bakifrån och utdelade slag som träffade på baksidan av Ahmad Sherzads huvud varvid Ahmad Sherzad högg kniven bakåt för att sticka Mojebullah Khanzada i benet.

Det kan inledningsvis konstateras att den läkarundersökning som utfördes på Ahmad Sherzad den 11 september 2017 talar mot de uppgifter som Ahmad Sherzad lämnat. Ahmad Sherzads beskrivning av de slag och sparkar han fått ta emot ger intryck av att Mojebullah Khanzada utsatt honom för förhållandevis kraftigt våld. Sålunda har han berättat att hans arm domnade bort av det första slaget som träffade

Avdelning 3

honom på bröstkorgen, att det kändes som att han blev förlamad i halva kroppen när Mojobullah Khanzada utdelade en dubbelspark mot honom och att de slag som Mojobullah Khanzada slutligen utdelade mot hans bakhuvud gjorde att det svartnade för hans ögon och att han blev yr. Det framstår som osannolikt att Ahmad Sherzad efter att ha varit utsatt för sådant våld inte skulle ha åsamkats någon skada, åtminstone i form av ett blåmärke. Av den rättsmedicinska undersökning som genomfördes av Ahmad Sherzad den 11 september 2017 framgår dock att han inte hade några skador förutom två mindre sårskador på vänster hand, en på långfingret och en på ringfingret. Rättsläkaren har bedömt att skadorna uppkommit genom inverkan av skarpt våld såsom av kniv eller knivliknande föremål samt angett att skadornas utseende är förenligt med att de uppkommit den 9 september 2017.

Den version av händelseförloppet som Ahmad Sherzad lämnat motsägs vidare av de uppgifter som vittnena Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini lämnat. Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini har avseende de väsentliga delarna av händelseförloppet lämnat samstämmiga uppgifter. Både Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini har berättat om ett snabbt händelseförlopp som närmast kan beskrivas som att Ahmad Sherzad och Mojobullah Khanzada efter att ha tjafsats och uttalat förolämpningar mot varandra rykt ihop samt att Ahmad Sherzad, trots att Sina Rajaeian gått emellan dem, i snabb följd utdelat tre knivhugg mot Mojobullah Khanzada.

Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini har på ett sätt som framstår som självupplevt berättat förhållandevis detaljerat om sina iakttagelser om händelsen och framstår som trovärdiga. Båda vittnena har befunnit sig i omklädningsrummet under det händelseförlopp som resulterade i att Ahmad Sherzad utdelade stick/hugg med kniven mot Mojobullah Khanzada. Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini har samstämmigt berättat att Sina Rajaeian stod mellan Ahmad Sherzad och Mojobullah Khanzada när Ahmad Sherzad utdelade knivsticken. När det gäller Sina Rajaeians uppgifter bör särskilt framhållas att dessa synes väl förenliga med den typ av observationer som en person rimligen har möjlighet att göra när man står

Avdelning 3

mellan två personer som vill slåss. Såväl Sina Rajaeian som Ali Sina Hussaini har vidare på ett mycket trovärdigt sätt berättat att de först när Mojobullah Khanzada började blöda förstod att Ahmad Sherzad hade en kniv. Enligt tingsrättens mening finns det inte fog för antagandet att Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini medvetet skulle lämna felaktiga uppgifter om händelseförloppet av det skälet att Ahmad Sherzad tillhör en annan afghansk folkgrupp än dem och Mojobullah Khanzada.

Genom de uppgifter som Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini lämnat, som stöds av det rättsmedicinska utlåtandet, är det klarlagt att Mojobullah Khanzada *inte*, som Ahmad Sherzad uppgett, gått till ensidigt fysiskt angrepp mot Ahmad Sherzad. Enligt vittnenas helt samstämmiga uppgifter gick Sina Rajaeian emellan Ahmad Sherzad och Mojobullah Khanzada innan något slag över huvud taget utdelades. Varken Sina Rajaeian eller Ali Sina Hussaini har berättat att de i något skede av händelseförloppet sett Mojobullah Khanzada knuffa Ahmad Sherzad in i ett skåp och sparka honom eller ta stryptag på honom. Inte heller har vittnena lämnat uppgifter som ger utrymme för en version av händelseförloppet där Mojobullah Khanzada, efter det att Ahmad Sherzad stuckit/huggit honom med kniven två gånger i bröstkorgen/buken, skulle ha tagit tag om Ahmad Sherzad bakifrån och utdelat slag mot Ahmad Sherzads bakhuvud när denne försökte fly från platsen.

Det sagda innebär att Ahmad Sherzads version av händelseförloppet och invändning om nödvärn är motbevisad. Med hänsyn till vad som framkommit om händelseförloppet är det också uteslutet att Ahmad Sherzad kan ha uppfattat att han befunnit sig i en nödvärnssituation. Mot bakgrund av att tingsrätten inte anser att Ahmad Sherzad befunnit sig i en nödvärnssituation saknas anledning att pröva om omständigheterna varit sådana att han svårligen kunnat besinna sig. Ahmad Sherzad ska dömas för att ha utdelat knivhuggen. Det händelseförlopp som Sina Rajaeian och Ali Sina Hussaini berättat om ska läggas till grund för bedömning.

Har Ahmad Sherzad handlat med uppsåt att döda Mojebullah Khanzada?

I enlighet med tingsrättens bedömning ovan är det styrkt att Ahmad Sherzad genom att hugga Mojebullah Khanzada med kniv orsakat honom så allvarliga skador att Mojebullah Khanzada dog. Avgörande för om Ahmad Sherzad ska dömas för mord (eller dråp enligt 3 kap. 2 § brottsbalken) är om det genom utredningen är ställt utom rimligt tvivel att han hade uppsåt till att beröva Mojebullah Khanzada livet. Uppsåtsfrågan ska bedömas med hänsyn till förhållandena vid gärningsögonblicket, även om sådant som gärningsmannens agerande före eller efter detta kan utgöra bevisfakta vid prövningen.

Ahmad Sherzads uppgifter om att han tog kniven från köket på boendet dagen före händelsen får godtas. Av Ahmad Sherzads egna uppgifter framgår att han la kniven i sin träningsväska innan han gick till gymmet. Även om tingsrätten i enlighet med vad som anförts ovan har bedömt att bevisningen mot Ahmad Sherzads uppgifter om händelseförloppet är mycket stark och att de uppgifter som vittnena lämnat ska läggas till grund för bedömningen, finns det inte stöd i utredningen för att han beväpnat sig i syfte att senare använda kniven för att döda Mojebullah Khanzada. Det finns nämligen inget som motsäger Ahmad Sherzads uppgifter om att han tog med kniven för att känna sig trygg. Det som framkommit om händelseförloppet innebär emellertid att Ahmad Sherzad måste ha haft kniven dold i sin hand eller i sin närhet så att han omedelbart kunde ta fram den när han och Mojebullah Khanzada drabbade samman. Därefter har han, trots att Sina Rajaeian gått emellan, i snabb följd utdelat tre knivhugg mot vitala delar av Mojebullah Khanzadas kropp. Även om dessa omständigheter är försvårande kan de, med hänsyn till att det ändå verkar ha varit en något tumultartad situation, inte tas till intäkt för att det varit Ahmad Sherzads avsikt att döda Mojebullah Khanzada. Inte heller ger omständigheterna stöd för att Ahmad Sherzad i gärningsögonblicket uppfattat att Mojebullah Khanzadas död var en säker och praktiskt taget oundviklig följd av gärningen, dvs. att han hade s.k. insiktsuppsåt. Frågan är då om Ahmad Sherzad haft s.k. likgiltighetsuppsåt.

Avdelning 3

Prövningen av om likgiltighetsuppsåt föreligger ska göras i två led. Först måste prövas om gärningsmannen varit medveten om risken för effekten. Om den frågan besvaras jakande ska det prövas om gärningsmannen varit likgiltig inför effekten. Det krävs alltså att det fanns en risk för att Mojebullah Khanzada skulle avlida, att Ahmad Sherzad i gärningsögonblicket insåg denna risk samt att Ahmad Sherzad var likgiltig till om denna effekt skulle förverkligas. Det är närmast självklart att det allmänt sett föreligger en avsevärd risk för att personen avlider om man sticker/hugger med en kniv på det sätt som skett i detta fall. Det står klart att Ahmad Sherzad i gärningsögonblicket måste ha varit medveten om den risken.

Avgörande är därmed om Ahmad Sherzad varit likgiltig inför effekten att Mojebullah Khanzada skulle dö. Vid denna bedömning ska beaktas gärningsmannens inställning eller attityd vid gärningstillfället. Endast om det står klart att han haft en likgiltig inställning till effektens förverkligande ska gärningen bedömas som uppsåtlig. Om prövningen av det andra ledet av likgiltighetsuppsåtet har Högsta domstolen uttalat att gärningsmannen normalt har varit likgiltig inte bara i de fall där han uppfattade att det fanns en mycket hög sannolikhet utan också när han annars trodde – i betydelsen utgick från eller antog – att effekten skulle inträda eller att gärningsomständigheten förelåg. Om gärningsmannen inte trodde detta, har han i allmänhet inte varit likgiltig (NJA 2016 s. 763).

Genom sitt handlade har Ahmad Sherzad visat att han inte brydde sig om att han orsakade Mojebullah Khanzada allvarliga skador. Frågan är dock om det är ställt utom rimligt tvivel att han också var likgiltig till att Mojebullah Khanzada skulle dö. Som konstaterats ovan måste sannolikheten för en dödlig utgång typiskt sett vara avsevärd vid gärningar av denna typ. Normalt är detta ett bevisfaktum för det förhållandet att den tilltalade också uppfattat sannolikheten som avsevärd vilket i sin tur är ett starkt bevisfaktum för likgiltigheten inför riskens förverkligande. Vid gärningstillfället var Ahmad Sherzad femton år gammal och skulle strax fylla sexton år. Det kan därmed inte utan vidare tas för givet att han uppfattat

sannolikheten för att Mojebullah Khanzada skulle dö som så avsevärd som den varit (se rättsfallen NJA 2004 s. 479 och NJA 2009 s. 149).

Det som talar för att Ahmad Sherzad varit likgiltig inför effekten att Mojebullah Khanzada skulle dö är sättet som Ahmad Sherzad angripit Mojebullah Khanzada på, dvs. genom tre knivhugg mot vitala delar av hans kropp. Av utredningen framgår också att Ahmad Sherzad i gärningsögonblicket var mycket upprörd och gick till direkt angrepp med kniven när han och Mojebullah Khanzada rök ihop. Vittnena har beskrivit sammandrabbningen som mycket hastig och sagt att det var över efter 10-15 sekunder. Ahmad Sherzad måste som konstaterats ovan redan när han och Mojebullah Khanzada munhöggs ha haft kniven dold i sin hand eller i sin omedelbara närhet på ett sätt som gjorde att han snabbt kunde ta den när han och Mojebullah Khanzada drabbade samman. Omedelbart efter angreppet har Ahmad Sherzad också flytt från platsen utan att kontrollera hur det var med Mojebullah Khanzada. Vid en sammantagen bedömning anser tingsrätten att omständigheterna är sådana att det är ställt utom rimligt tvivel att Ahmad Sherzad vid gärningstillfället var likgiltig inför effekten att Mojebullah Khanzada skulle avlida till följd av de skador som Ahmad Sherzad tillfogade honom. Mot bakgrund av det anförda ska Ahmad Sherzad dömas för att uppsåtligen ha berövat Mojebullah Khanzada livet.

Ska gärningen bedömas som mord eller dråp?

Utgångspunkten är att uppsåtligt dödande ska bedömas som mord. För att gärningen ska vara att bedöma som dråp krävs att det föreligger förmildrande omständigheter. Bedömningen av om en gärning utgör mord eller dråp ska avgöras med hänsyn till samtliga omständigheter vid gärningen, bl.a. de omständigheter som föranlett den. Ett uppsåtligt dödande kan t.ex. vara att bedöma som dråp om gärningsmannen handlar i stark affekt på grund av provokation, om offret under lång tid utsatt gärningsmannen för svår psykisk eller fysisk misshandel, om det är fråga om dödshjälp eller om det är fråga om ett så kallat utvidgat självmord där

Avdelning 3

gärningsmannens avsikt har varit att även beröva sig själv livet. Det krävs att omständigheterna vid en samlad bedömning framstår som klart förmildrande för att gärningen ska bedömas som dråp (se rättsfallet NJA 2013 s. 376). Den senare tidens skärpta syn på allvarliga våldsbrott, såsom den återspeglas i lagstiftningen, innebär också att det skett en viss förskjutning när det gäller rubricering av uppsåtligt dödande på så vis att fall som tidigare bedömts som dråp i enstaka fall kan vara att bedöma som mord (se rättsfallet NJA 2016 s. 809).

Som redovisats ovan har det varit fråga om ett snabbt händelseförlopp och tingsrätten har funnit att Ahmad Sherzad begick gärningen med likgiltighetsuppsåt. Ahmad Sherzad har angripit Mojobullah Khanzada med kniv efter det att de har munhuggits och förolämpat varandra. Det kan inte sägas att Mojobullah Khanzada varit mer drivande i det verbala bråket än vad Ahmad Sherzad varit. Därtill kommer att Ahmad Sherzad omedelbart angripit Mojobullah Khanzada genom att utdelat upprepade knivhugg mot honom. Omständigheterna kan inte anses vara klart så förmildrande att gärningen ska rubriceras som dråp. Ahmad Sherzad ska därför dömas för mord.

Påföljden ska bestämmas till slutet ungdomsvård

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2013 s. 376 uttalat följande utgångspunkter när det gäller påföljden för mord. Påföljden för en vuxen person som döms för mord ska som utgångspunkt vara fängelse i fjorton år. Straffet ska normalt bestämmas till fängelse tolv år när omständigheterna sammantagna i någon mån talar för ett lägre straff och till fängelse i tio år när det kan sägas att omständigheterna är förmildrande. För att straffet ska bestämmas till fängelse sexton år bör det krävas att det kan konstateras att omständigheterna sammantagna tydligt talar för ett högre straff medan fängelse arton år bör tillämpas endast i de fall då omständigheterna är mycket försvårande, samtidigt som de inte är av sådant slag att livstids fängelse bör dömas ut. (Nu nämnda utgångspunkter för straffmätningen gäller alltså. Se rättsfallen NJA 2016 s. 3 och NJA 2016 s. 809.)

Avdelning 3

Den omständigheten att händelseförloppet varit mycket hastigt talar för ett lägre straff. Tingsrätten utgår därför från att straffvärdet för mordet är 12 års fängelse. Ahmad Sherzad var 15 år och 10 månader gammal när brottet begicks. Har någon begått brott innan han eller hon fyllt 21 år, ska enligt 29 kap. 7 § brottsbalken hans eller hennes ungdom beaktas särskilt vid straffmätningen. Rätten får då också döma till lindrigare straff än vad som är föreskrivet för brottet. För bestämmelsens tillämpning krävs inte att gärningsmannens låga ålder på något sätt påverkat hans handlande. Enligt praxis ska straffreduktionen vara större desto yngre gärningsmannen är. Som ett riktmärke anges att en femtonåring bör ges en straffnedsättning mellan 75–85 procent av straffvärdet eller en strafflängd motsvarande cirka en femtedel av det straff som en gärningsman om är 21 år eller äldre skulle få. På motsvarande sätt bör en sextonåring ges en straffnedsättning på mellan 65–75 procent eller en strafflängd motsvarande cirka en fjärdedel av det straff som en gärningsman som är 21 år eller äldre skulle få.

För brott som någon begått innan han eller hon fyllt 18 år krävs enligt 30 kap. 5 § första stycket brottsbalken synnerliga skäl för att påföljden ska bestämmas till fängelse. Mot bakgrund av det mycket höga straffvärdet föreligger synnerliga skäl att döma Ahmed Sherzad till fängelse. Eftersom Ahmad Sherzad är under 18 år ska påföljden i enlighet med 32 kap. 5 § brottsbalken bestämmas till sluten ungdomsvård i stället för fängelse. Efter den straffreduktion som ska ske på grund av Ahmad Sherzads ungdom och med beaktande av att det inte sker villkorlig frigivning från sluten ungdomsvård ska Ahmad Sherzad dömas till sluten ungdomsvård 1 år och 10 månader.

Tingsrätten anser att Ahmad Sherzad ska utvisas (se nedan). Vid straffmätningen ska rätten enligt 29 kap. 5 § 6 brottsbalken i skälig omfattning beakta det men som den tilltalade orsakas genom att han utvisas ur riket. För den som helt saknar anknytning till Sverige kan dock ett beslut om utvisning i normalfallet inte anses medföra sådant men som ska beaktas (se rättsfallet NJA 2001 s. 500). Det finns inte

anledning att bedöma den frågan på annat sätt i detta mål. Straffet ska därför inte sättas ned.

Ahmad Sherzad ska utvisas

Ahmad Sherzad är medborgare i Afghanistan. Enligt de allmänna förutsättningarna för utvisning får utvisning på grund av brott ske om en utlänning döms för brott som kan leda till fängelse och det finns en risk för fortsatt brottslighet eller om brottet är så allvarligt att den dömde inte bör få stanna i Sverige (8 a kap. 1 § utlänningslagen [2005:716]).

Vid bedömningen av om utvisning ska ske ska domstolen ta hänsyn till utlänningens anknytning till Sverige och särskilt beakta bl.a. utlänningens levnadsomständigheter enligt (8 a kap. 2 § utlänningslagen). Hänsyn tas till om utlänningen på grund av bestämmelserna i 12 kap. inte kan sändas till ett visst land eller om det annars finns särskilda hinder mot att beslutet verkställs (8 a kap. 4 § utlänningslagen). I denna bedömning har i praxis ansetts att det finns utrymme för att ta hänsyn till humanitära skäl mot att utvisa en person till ett visst land (jfr rättsfallet NJA 1998 s. 501).

Ahmad Sherzad är under 18 år. I fall som rör ett barn ska enligt 1 kap. 10 § utlänningslagen särskilt beaktas vad hänsynen till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver. Bestämmelsen ger uttryck för grundprincipen i barnkonventionen att barnets bästa ska beaktas vid tolkning och tillämpning av lag i fall som rör barn.

Genom denna dom döms Ahmad Sherzad för mord och han har alltså gjort sig skyldig till ett synnerligen allvarligt brott. Straffvärdet för en gärningsman som är 21 år eller äldre motsvarar fängelse 12 år. Även med beaktande av den reducering som skett på grund av hans ungdom är brottet så allvarligt att utvisning är befogat enbart med hänvisning till brottets allvar. Till det anförda kommer att Ahmad

Avdelning 3

Sherzad är tidigare dömd för misshandel och att det därför även finns en viss risk för att han kan antas göra sig skyldig till fortsatt brottslighet här i landet.

Ahmad Sherzad har kommit till Sverige som s.k. ensamkommande flyktingbarn och saknar anknytning till Sverige. Allmänna förutsättningar för utvisning föreligger därför.

Migrationsverket beslutade den 24 maj 2017 att avslå Ahmad Sherzads ansökan om uppehållstillstånd och utvisa honom till Afghanistan. Migrationsdomstolen har den 17 januari 2018 avslagit Ahmad Sherzads överklagande. I yttrande till tingsrätten har Migrationsverket angett att det för närvarande inte går att bedöma om det finns hinder mot verkställighet eftersom domen inte har vunnit laga kraft.

Mot bakgrund av det anförda föreligger inte sådant hinder mot verkställighet som avses i 8 a kap. 4 § utlänningslagen. Ahmed Sherzad är 16 år gammal och kommer att vara under 18 år när verkställigheten av utvisningen aktualiseras.

Migrationsverket har gjort bedömningen att det finns ett ordnat mottagande i Afghanistan. Det föreligger inte heller hinder med hänvisning till Ahmad Sherzads ålder eller personliga omständigheter i övrigt.

Med hänvisning till det anförda bör Ahmad Sherzad utvisas ur riket. Ahmad Sherzad har gjort sig skyldig till ett mycket allvarligt brott som har ett högt straffvärde. Det är återfallsrisken och samhällsfarligheten som ska vara avgörande för återreseförbudets längd (prop. 1979/80:96 och prop. 1993/94:159 s. 25). Även om Ahmad Sherzad är ung döms han för sådan särskilt allvarlig brottslighet att beslutet om utvisning ska förenas med ett återreseförbud utan någon tidsbegränsning (se bl.a. rättsfallet RH 2009:2).

Ahmad Sherzad ska fortsatt vara häktad

Det finns risk för att Ahmad Sherzad avviker eller på något annat sätt undandrar sig straff. Det finns även risk för att han på fri fot fortsätter sin brottsliga verksamhet. För brottet mord är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse två år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Det föreligger alltså synnerliga skäl för häktning och betryggande övervakning har inte kunnat anordnas på annat sätt. Ahmad Sherzad ska därför vara fortsatt häktad till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Övriga frågor*Beslag*

Förverkandeyrkandet ska såsom medgivet och lagligen grundat bifallas.

Sekretess

Sekretessbestämmelserna i 21 kap. 1 § och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara fortsatta vara tillämpliga på bilderna av Mojobullah Khanzadas döda kropp, uppgifterna i journalanteckningarna och obduktionsprotokoll som lagts fram vid huvudförhandling inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Det finns fängelse i straffskalan för brottet och Ahmad Sherzad ska därför betala lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

Försvarets ersättning

Åklagaren har yttrat sig över den ersättning som försvararen yrkat och inte haft någon erinran mot det begärda beloppet. Med hänsyn till målets omfattning och de frågor som varit uppe till bedömning anser tingsrätten att den yrkade ersättningen är skälig. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.

HELSINGBORG
TINGSRÄTT

DOM
2018-02-16

B 5081-17

Avdelning 3

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2

Överklagande ska ha kommit in till tingsrätten senast den 9 mars 2018. Det kommer att prövas av Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Dina Gutrad

Avräkningsunderlag finns.

I avgörandet har rådmannen Dina Gutrad samt nämndemännen Britt Aardgaard, Roland Wester och Mikael Wåhlin deltagit. Domen är enhällig.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 20011086-9179	Datum för dom/beslut 2018-02-16
Efternamn Sherzad	Förnamn Ahmad

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-09-09	
------------	--

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress

Box 712
251 07 Helsingborg

Besöksadress

Konsul Perssons
plats 1

Telefon

042-19 97 00

Telefax

042-19 88 00

E-post: helsingborgs.tingsratt@dom.se
www.helsingborgstingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00-16:00

Övrig bevisning

1. Lista på inloggade medlemmar (sid 18 i förundersökningsprotokollet)
2. PM avskrift av larmsamtal till SOS 112 (sid 5 i förundersökningsprotokollet)
3. Fotografier (sid 40-42 i förundersökningsprotokollet)
4. Fotografier (sid 292, 294 och 296 i förundersökningsprotokollet)
5. Beslagsprotokoll (s 58 i förundersökningsprotokollet)
6. Logg och TAG (sid 133 i förundersökningsprotokollet)
7. Tidtagning Friskis-Rosentäppan (sid 136 i förundersökningsprotokollet)
8. Fotografier (sid 43 och 48 i förundersökningsprotokollet)
9. Rättsintyg (sid 96-105 i förundersökningsprotokollet)
10. Journalanteckningar (sid 18 i protokollbilaga)
11. Obduktionsprotokoll (sid 20-43 i protokollbilaga)
12. Beslagsprotokoll och undersökningsprotokoll (sid 51 i förundersökningsprotokollet och sid 57 i protokollbilaga)
13. Fotografier och pm (sid 26, 30-32, 34-37 i förundersökningsprotokollet och sid 44 i protokollbilaga)
14. Undersökningsprotokoll (sid 1-11 i protokollbilaga)
15. Samtalslista i Ahmad Sherzads telefon (sid 130 i förundersökningsprotokollet)

HELSINGBORG
TINGSRÄTT
Avdelning 3

INKOM: 2018-02-13
MÅLNR: B 5081-17
AKTBIL: 129

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.